

ונמצאים שם ופורחים באור ועולים לתוף ישיבת הרקיע באותו גן העדן שלמעלה. ופורחים ורוחצים בטלי נהרות אפרסמון טהור, ויורדים ושורים למטה. ולפעמים נראים נגד בני אדם לעשות להם נסים כמו מלאכים עליונים, כמו שראינו עכשו את אור המאור העליון, ולא זכינו להסתפל ולדעת בסודות של חכמה יותר.

פתח רבי אבא ואמר, (שופטים יג) ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות פי אלהים ראינו. אף על גב שמנוח לא היה יודע מה מעשהו - אמר, הואיל וכתוב (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי, ודאי אנו ראינו, ומשום כך מות נמות. ואנו ראינו וזכינו לאור הגה שהיה הולך עמנו ונתקיים בעולם, שהרי הקדוש ברוך הוא שלח אותו אלינו להודיענו סודות של החכמה שגלה, אשרי חלקנו.

הרבו. הגיעו להר אחד והיתה השמש נוטה. התחילו ענפי האילן של ההר להקיש זה עם זה ואמרו שירה. בעודם הולכים, שמעו קול אחד חזק שהיה אומר: בני אלהים קדושים, אותם שהתפזרו בין החיים של העולם הזה, אותם מאורות בני הישיבה, התקבצו למקומם להשתעשע עם רבונכם בתורה. פחדו אלו ועמדו במקומם וישבו. בינתיים יצא קול כמו מקדם ואמר: סלעים חזקים פטישים רמים, הנה בעל הגונים מרקם בצוירים עומד על כסא השלטון, הפנסו והתקבצו.

בשעה ההיא שמעו את קול ענפי האילנות חזק ומקרה, והיו אומרים, (תהלים קט) קול ה' שובר ארזים. נפלו על פניהם רבי

וקימי תמן, ופרחי באורא וסלקי לגו מתיבתא דרקייעא בההוא גן עדן דלעילא. ופרחי ואסתחין בטלי נהרי אפרסמונא דכיא ונחתי ושראן לתתא. ולזמנין אתחזון נגד בני אדם למעבד לון נסין כמלאכין עלאין, כגוונא דחזינא השתא נהירו דבוצינא עלאה ולא זכינא לאסתפלא ולמנדע רזין דחכמתא יתיר.

פתח רבי אבא ואמר (שופטים יג) ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות פי אלהים ראינו, אף על גב דמנוח לא היה יודע מאי עבידתיה, אמר הואיל וכתוב, (שמות לג) כי לא יראני האדם וחי, ודאי אנו חזינן וכגין כך מות נמות. ואנו חמינן וזכינן לנהורא דא דהוה אזיל בהדן ונתקיים בעלמא. דהא קדשא בריך הוא שהיה לגבן לאודעא לן רזין דחכמתא דגלי, זכאה חולקנא.

אזלו, מטו לחד טורא והוה נטי שמשא שרו ענפין דאילנא דטורא לאקשא דא בדא ואמרי שירתא. עד דהוה אזלי, שמעו חד קלא תקיפא דהוה אמר בני אלהין קדישין אנון דאתפדרו ביני חייא דהאי עלמא, אנון בוציני בני מתיבתא, אתפנשו לדוכתייהו לאשתעשעא במאריכוון באורייתא. דחילו אלין וקאימו בדוכתייהו ויתבי. אדהכי נפיק קלא כמלקדמין ואמר טגרין תקיפין פטישין רמאין הא מארי דגוונין מרקמא בצוירין קאים על אצטוונא, עולו ואתפנשו.

בההיא שעתא שמעו קל ענפי דאילנין רב ותקיף והוה אמרי (תהלים כט) קול יי שובר ארזים. נפלו על אנפיהו רבי אלעזר ורבי אבא ודחילו סגיא נפל עליהו, קאמו

בְּהִילּוֹ וְאֶזְלוֹ וְלֹא שְׁמָעוּ מִיְדֵי. נִפְקוּ מִן טוֹרָא וְאֶזְלוּ.

בְּדַ מְטוֹ לְבֵי רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא חֲמוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי תַּמָּן. חָדוּ, (דף י"ב) חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לוֹן וְדָאי אֲרַחָא דְנִסְיִן וְאֲתִין עֲלָאִין קָא עֲבַרְתוּן, דְּאֲנָא דְמִיכְנָא הַשְׁתָּא וְחֲמִינָא לְכוּ וְלִבְנֵיהוּ בֶּן יְהוּדָע דְקָא מְשַׁדֵּר לְכוּ תְרִין עֶטְרִין עַל יְדָא דְחַד סָבָא לְאַעֲטָרָא לְכוּ. וְדָאי בְּאֲרַחָא דָא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא הָוָה. תּוֹ דְחֲמִינָא אֲנַפְיִכוּ מְשַׁנְיִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי יְאוֹת אֲמַרְתוּן דְחַכְמֵי עֲדִיף מִנְבִיא.

אֲתָא רַבִּי אֶלְעָזָר וְשׁוּי רִישֵׁי בֵין בְּרַכּוּי דְאַבּוּי וְסָח (לִיה) עוֹבְדָא. דְחִיל רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה אָמַר (חֲבִיקוּ א) יִי שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי. הָאִי קָרָא חֲבִיקוּק אָמְרוּ בְּשַׁעֲתָא דְחַמָּא מִיתְתִּיָה וְאֲתַקְיָם עַל יְדָא דְאַלִישֵׁעַ. אֲמַאי אֲקָרִי חֲבִיקוּק. בְּגִין דְכָתִיב, (מַלְכִים ב ד) לְמוֹעַד הַזֶּה כָּעֵת חִיָּה אֶת חוֹבְקַת בֶּן. וְדָא בְרִיה (בְּרַח) דְשׁוֹנְמִית הָוָה. וְתִרִין חֲבוּקִין הָווּ, חַד דְאִימִיה וְחַד דְאַלִישֵׁעַ. דְכָתִיב, (מַלְכִים ב ד) וַיִּשָׁם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ.

אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְשַׁלְמָה מְלָפָא, שְׁמָא גְלִיפָא דְשַׁבְעִין וְתִרִין שְׁמָהֶן אֲגְלִיף עֲלוּי בְתַבִּין. בְּגִין דְאֲתוּן דְאַלְפָא בֵיתָא דְאַגְלִיף בֵּיה אָבּוּי בְּקַדְמִיתָא פֶּד מִית פְּרָחוּ מִנִּיה. וְהַשְׁתָּא דְאַלִישֵׁעַ חֲבַק לִיה אֲגְלִיף בֵּיה פֶּל אֲנוּן אֲתוּן דְשַׁבְעִין וְתִרִין שְׁמָהֶן. וְאֲתוּן דְאִילִין שַׁבְעִין וְתִרִין שְׁמָהֶן גְלִיפֶן אֲנוּן מְאֵתָן וְשִׁיתְסַר אֲתוּן. וְכִלְהוּ אֲתוּן אֲגְלִיף בְּרוּחִיה (נ"א בְּרִיפּוֹרָא) אֲלִישֵׁעַ, בְּגִין לְקִיָּמָא לִיה בְּאֲתוּן דְשַׁבְעִין וְתִרִין שְׁמָהֶן. וְקָרָא לִיה חֲבִיקוּק. שְׁמָא דְאַשְׁלִים לְכָל

אֶלְעָזָר וְרַבִּי אָבָא וּפְחַד רַב נָפֵל עֲלֵיהֶם. קָמוּ בְּחַפְזוֹן וְהִלְכוּ, וְלֹא שְׁמָעוּ דְבַר. יֵצְאוּ מִן הָהָר וְהִלְכוּ. בְּשִׁהְגִיעוּ לְבֵית רַבִּי יוֹסִי בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, רָאוּ שָׁם אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי. שְׁמָחוּ. שְׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר לְהֶם, וְדָאי דִרְךָ שֶׁל נְסִים וְאוֹתוֹת עֲלִיוֹנִים עֲבַרְתֶּם, שְׂאֵנִי יִשְׁנִיתִי כְּאֵן, וְרֵאִיתִי אֶתְכֶם וְאֶת בְּנֵיהוּ בֶּן יְהוּדָע שְׁשׁוֹלַח לְכֶם שְׁתִּי עֶטְרוֹת עַל יְדֵי זְקֵן אֶחָד לְעֶטְרְכֶם. וְדָאי שְׁבַדְרְךָ הַזֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה. וְעוֹד, שְׂרָאִיתִי אֶת פְּנֵיכֶם מְשֻׁנוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, יִפֶּה אֲמַרְתֶּם, שְׁחַכְּם עֲדִיף מִנְבִיא.

בָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְשָׁם אֶת רֵאשׁוּ בֵין בְּרַכּוּי אָבּוּי וְסַפְרָא (לִי) הַמְעַשָּׂה. פְּחַד רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבְכָה. אָמַר (חֲבִיקוּ א) ה' שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יִרְאֵתִי. אֶת חֲבִיקוּק הַזֶּה אָמַר חֲבִיקוּק בְּשַׁעֲה שְׂרָאָה מִיתְתוֹ וְהַתְקִים עַל יְדֵי אֲלִישֵׁעַ. לְמָה נִקְרָא חֲבִיקוּק? מְשׁוּם שְׁכַתוּב (מַלְכִים-ב ד) לְמוֹעַד הַזֶּה כָּעֵת חִיָּה אֶת חוֹבְקַת בֶּן. וְזֶה הָיָה בְּנֵה שֶׁל הַשׁוֹנְמִית. וְשׁוּי חֲבוּקִים הָיוּ - אֶחָד שֶׁל אֲמוּ, וְאֶחָד שֶׁל אֲלִישֵׁעַ, שְׁכַתוּב (שם) וַיִּשָׁם פִּיּוֹ עַל פִּיּוֹ.

מְצָאֵנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל שַׁלְמָה הַמְלִיךְ שָׁם חֲקוּק שְׁשַׁבְעִים וְשָׁנִים שְׁמוֹת חֲקוּקִים עֲלוּי בְּתַבּוֹת, מְשׁוּם שְׁאוֹתִיּוֹת הָא"ב שְׁחַקְק בּוּ אָבּוּי בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּשִׁמְת, פְּרָחוּ מִמֶּנּוּ. וְכָעֵת כְּשֶׁאֲלִישֵׁעַ חֲבַק אוֹתוֹ, חֲקַק בּוּ כָּל אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שַׁבְעִים וְשָׁנִים הַשְׁמוֹת, וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שַׁבְעִים וְשָׁנִים הַשְׁמוֹת הִלְלוּ הַחֲקוּקִים הֵם מְאֵתִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת. וְאֶת כָּל הָאוֹתִיּוֹת חֲקַק בְּרוּחוֹ (נ"א בְּרוּחַ) אֲלִישֵׁעַ, כְּדֵי לְהַעֲמִידוֹ בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל שַׁבְעִים וְשָׁנִים